

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ПОДРУЖНЬОЇ ЗРАДИ

На сьогодні, для більшості людей шлюб -романтична домовленість між закоханими, проте існує такий негативний фактор, що спричиняє руйнування емоційної близькості та стосунків в цілому – це подружня зрада. Під час років, прожитих разом, сім'я закономірно проживає періоди криз. Ці кризи, пов'язані з розвитком сім'ї – наприклад, народження первістка чи криза монотонії. Під час криз загострюються ті чи інші проблеми і якщо їх вчасно не вирішити, це має негативні наслідки для функціонування сім'ї.

У більшості випадків, незалежно від етнічної приналежності, достатньою підставою і одним з найрозповсюджених мотивів при розлученні є подружня невірність. Подружно зраду можна аналізувати з точки зору причин, динаміки, психології учасників, ставлення до суспільної думки та ін. [2]

Психологи по-різному намагаються пояснити причини подружніх зрад. Згідно концепції «поштовху» подружжя може розірвати стосунки через неочікувану подію (смерть близької людини, хвороба та ін.), тобто один з подружжя, не справляючись зі стресом у власній сім'ї, шукає розради на стороні. Проте, деякі автори спростовують цю теорію, обґрунтовуючи свою точку зору тим, що «поштовх» ймовірно є приводом для розриву, а не причиною, а справжня причина полягає у інших, невирішених раніше протиріччях між чоловіком та дружиною. Згідно іншої концепції, подружня зрада є результатом так званого «зворотнього розвитку» (симпатія – любов – зближення – збайдужіння – роздратування – розпад). Вважається, що кожен шлюб проходить цим шляхом. Профілактикою такого розвитку подій є високий рівень довіри один до одного, відвертість, за якої пара обговорює будь-які проблеми і разом шукає шляхи подолання конфліктів, обопільна сексуальна задоволеність [1].

Зрада зачіпає сферу подружніх почуттів. Емоційний зв'язок між парою є дуже важливим фактором для вступу у стосунки. Люди відчувають, що можуть отримати право на задоволення усіх потреб, тому коли "ідеал" не задовольняє, є спокуса отримати його у другому місці.

Мотив "зради" часто спостерігається при розставанні чоловіка і дружини, що уклали шлюб у достатньо молодому віці, що свідчить скоріше про незрілість, легковажність подружжя, неготовність до виконання своїх обов'язків. Більш того, важливим фактором у розвитку подружніх стосунків є досвід статевих стосунків до самого шлюбу. Наприклад, чоловіки і жінки, що мали багато дошлюбних статевих зв'язків, зраджають з більшою ймовірністю. Це пов'язано з тим, що ранній статевий досвід, швидше за все не заснований на справжніх зрілих почуттях, скоріше пов'язаний з експериментуванням. Подружній обов'язок – це усвідомлення людиною своїх зобов'язань перед шлюбним партнером, готовність іти на компроміс. [2]

Вільям Парк наводить дані, що 75% чоловіків не знаходять у випадковому

партнері того, що очікували, тому повертаються до сім'ї. Серед невірних дружин число тих, хто відчуває розчарування і докори сумління ще більше – 90%. Точно з'ясувати, скільки людей принаймні раз за своє життя зраджували своїх партнерів досить важко. В результаті дані неточні. За приблизними оцінками, невірними у той чи інший спосіб були 75% чоловіків і 68% жінок [3].

Таким чином, можна резюмувати, що не дивлячись на високу розповсюдженість, подружня зрада – це унікальна подія в кожній сімейній історії. Проте можна виділити спільні закономірності: зрада у більшості випадків супроводжується розчаруванням та каяттям, також призводить до руйнування подружніх стосунків.

Список літератури

1. Ключников С. О. Семейные конфликты: практика решения. – СПб.: Питер, 2002. – 155с.
2. Эстер Перель. Право на лево. -Эксмо, 2018. -
3. Парк В. Правда і міфи про подружню зраду // BBS NEWS Україна [Електронний ресурс]/ Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/vert-fut-48777004>

Науковий керівник: Власова-Чмеруж О. М., ст. викладач